

*Kom, maj, du søde, milde!
Gør skoven atter grøn,
og lad ved bæk og kilde
violen blomstre skøn.
Hvor ville jeg dog gerne,
at jeg igen den så!
Ak, kære maj, hvor gerne
igen i marken gå.*

*Nu blomstertiden kommer
med lyst og ynde stor,
sig nærmer bliden sommer,
da græs og urter gror.
Nu varmer sol i side,
og hvad der lå som dødt,
med hver den dag, men skride,
står op som atter født.*

**Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler,
nu storken flyver over strand,
ham følge viltre svaler.**

**I sne står urt og busk i skjul,
det er så koldt derude,
dog synger der en lille fugl
på kvist ved frosne rude.**